

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. balandžio 2 d.

Šeštadienis

Nr. 27 (1408)

Kaina 15 kap.

APIE TARYBŲ LIETUVOS DVIDEŠIMTMEČI

1960 m. liepos 21 d. sukanka dvidešimt metų nuo tos istorinės dienos, kada Lietuva buvo paskelbta Tarybų Socialistine Respublika.

Fašistinio režimo nuvertimas 1940 metais, Tarybų valdžios įkūrimas ir Lietuvos įstojimas į brolišką tarybinių tautų šeimą reiškė istorinį posūkį Lietuvos darbo žmonių gyvenime. Kaip pilnateisias narys broliškų respublikų šeimoje, lygi tarp lygiųjų, Tarybų Lietuva įžengė į socialistinį kelią.

Sėkmingai pradėta socializmo statyba Lietuvoje buvo nutraukta Hitlerinių gaujų įsiveržimo į Tarybų Sąjungos teritoriją. Nesugriauama tarybinių tautų draugystė, mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės galia, išmintingas Komunistų partijos vadovavimas užtikrino mūsų šalies pergalę Didžiajame Tėvynės kare ir įgalino lietuvių tautą, kaip ir kitas mūsų daugiatautinės šalies tautas, toliau statyti socializmą.

Broliškoms tarybinėms tautoms ir visų pirma rusų tautai padedant, Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetui vadovaujant, Lietuvos darbo žmonės per trumpą laiką ne tik atstatė karo ir okupacijos sugriautą Lietuvos liaudies ūkį, bet ir pasiekė žymius laimėjimus statant komunizmą. Pramonės išvystymas, žemės ūkio pertvarkymas socialistiniais pagrindais, lietuvių socialistinės kultūros suklestėjimas neatpažįstamai pakeitė mūsų respublikos veidą.

Tarybų valdžios Lietuvoje metais sparčiai vystosi pramonė. Sukurtos tokios naujos pramonės šakos, kaip staklių gamyba, elektros prietaisų gamyba, laivų statyba, turbinų gamyba ir kt. Pradėjo veikti galinga hidroelektrinė prie Nemuno. Pramonės gamybos apimtis palyginti su 1940 metais padidėjo 9 kartus.

Lietuvos darbininkų klasė išaugo ne vien skaičiumi. Pakilo Lietuvos darbininkų ir darbininkių bendrojo ir techninio išsilavinimo lygis, padidėjo jų politinis sąmoningumas. Plačiai išsivystė socialistinis lenktyniavimas už septynmečio plano įvykdymą pirma laiko. Didelį užmąjį įgavo kova už komunistinio darbo kolektyvo ir spartuolio vardą.

Metai iš metų stiprėja kolūkių visuomeninis ūkis, auga žemės ūkio produktų gamyba, kyla kolūkiečių gerovė. Per pastaruosius dvejus metus pieno gamyba kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose padidėjo pusantro karto. Negalutiniais duomenimis, 1959 metais respublikoje 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 76 cnt mėsos gyvo svorio ir 420 cnt pieno. Galvijų skaičius kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose per pastaruosius dvejus metus padidėjo 42 procentais, karvių — 32 proc., o kiaulių — 46 procentais. Svarbiausia pašarinė kultūra — kukurūzai — visur pripažįstama, didėja jos derlingumas.

Nenukrypstamai kyla darbo žmonių materialinė gerovė. 1959 metais 46 tūkst. darbininkų ir tarnautojų perėję 7 valandų darbo dieną. Valstybinės ir kooperatinės mažmeninės prekybos apimtys per pasta-

ruosius dvejus metus padidėjo 32 procentais, žymiai išsiplėtė gyventojų buitinio aptarnavimo įmonių tinklas. Per pastaruosius dvejus metus atiduota naudotis 1 milijonas kvadratinį metrų gyvenamojo ploto, žymiai pagerėjo darbo žmonių medicininis aptarnavimas, didėja asignavimai socialinio aprūpinimo reikalams. Vien tik pensijoms 1959 metais buvo išmokėta 265 milijonai rublių, arba 40 milijonų rublių daugiau, negu 1958 metais. Gerėja transporto ir ryšių darbas.

Lietuvoje įvyko tikra kultūrinė revoliucija. Įgyvendintas privalomas septynmetis mokymas ir ruošiamasi pereiti prie visuotinio aštuonerių metų mokymo.

Išaugo specialiųjų vidurinių ir aukštųjų mokyklų tinklas. Pokario metais paruošta apie 75 tūkstančiai specialistų su aukštuoju ir specialiu viduriniu mokslu. Jeigu 1939 metais tūkstančiui žmonių Lietuvoje buvo tikslai du žmonės su aukštuoju mokslu, tai 1959 metais jų buvo 13.

Padidėjo kultūros-švietimo įstaigų, radijo ir televizijos tinklas, išaugo laikraščių ir žurnalų tiražai. Lietuvos rašytojai, dailininkai, kompozitoriai sukūrė eilę vertingų literatūros ir meno kūrinių. Sėkmingai vystosi Lietuvos kinematografija.

TSKP XXI suvažiavimo priimtas tolesnio mūsų šalies liaudies ūkio ir kultūros vystymo septynmečio planas atvėrė plačias perspektyvas. Išsivysčiusio socialistinio lenktyniavimo ir kūrybinės darbo žmonių iniciatyvos dėka, nuolat padedant broliškoms tautoms, Lietuvos darbo žmonės sėkmingai baigė pirmuosius septynmečio metus. Mūsų respublikos darbo žmonės didžiuojasi tuo, kad savo pasiaukojančiu darbu jie įneša vertingą indėlį į komunizmo statybą mūsų šalyje, į kovą už taiką.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės dvidešimtąsias Tarybų valdžios Lietuvoje metines sutinka glaudžiai susitelkę apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, didelio politinio ir darbo pakilimo sąlygomis. Tai yra laidas, kad TSKP XXI suvažiavimo iškelti uždaviniai bus sėkmingai įgyvendinti.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas įpareigoja partijos miestų ir rajonų komitetus, pirmines partines organizacijas nukreipti politinį ir gamybinį respublikos darbo žmonių pakilimą į tai, kad sėkmingai būtų įvykdyti partinei organizacijai išskirti ūkiniai ir politiniai uždaviniai. Reikia plačiau vystyti ir visokeriopai remti masinį socialistinį lenktyniavimą už antrąjį septynmečio metų septynių mėnesių plano įvykdymą pirma laiko, už garbingą Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio su-tikimą.

Partijos miestų ir rajonų komitetai, pramonės, statybos, transporto ir ryšių pirminės partinės organizacijos turi sutelkti visas savo jėgas į tai, kad toliau būtų vystomos visos pramonės šakos, vadovauti išaugusiam darbininkų ir inžinerijos-

technikos darbuotojų kūrybiniam aktyvumui už 1960 metų plano įvykdymą pirma laiko.

Plačiau išvystyti kovą už tolesnę techninę pažangą, darbo organizavimo pagerinimą, už tai, kad gamyboje būtų plačiai įdiegti mokslo ir technikos pasiekimai. Žadinti ir visokeriopai skatinti racionalizatorinę mintį. Šiuo pagrindu toliau kelti darbo našumą, mažinti išleidžiamos produkcijos savikainą, plėsti jos asortimentą ir gerinti kokybę.

Kaimiškiesiems rajonų komitetams, kolūkių, tarybinių ūkių, MMS, mokslinio tyrimo organizacijų ir bandymo stočių pirminėms partinėms organizacijoms yra iškeltas neatidėliotinas uždavinys užtikrinti, kad toliau būtų vystomas žemės ūkio darbo žmonių socialistinis lenktyniavimas už tolesnį laukininkystės ir gyvulininkystės produktų gamybos didinimą, už supirkimo plano įvykdymą.

Reikia visokeriopai stiprinti visuomeninį kolūkių ūkį, siekti, kad geriau būtų išnaudojami esami žemės ūkio rezervai, kovoti už kuo griežčiausią visų agrozootechnikos taisyklių laikymąsi, plačiai skleisti pirmųjų patyrimą, plačiau taikyti visas materialinio ir moralinio paskatinimo priemones, remti ir drąsiai įdiegti į praktiką visa, kas yra naujo, pažangaus žemės ūkyje, plačiau įdiegti kitų broliškų respublikų ir sričių patyrimą.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas yra tvirtai įsitikinęs, kad literatūros, meno ir mokslo darbuotojai Tarybų Lietuvos dvidešimt-

metį pažymės naujais kūrybiniais laimėjimais, visas savo jėgas skirs tam, kad būtų sukurti nauji vertingi kūriniai, padedantieji auklėti darbo žmones komunizmo dvasia. Mokslinio tyrimo įstaigų, mokyklų ir kūrybinių organizacijų partinių organizacijų pareiga vadovauti savo kolektyvų darbui, kad jie sėkmingai įvykdytų jiems išskeltus atsakingus uždavinius.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas milžinišką reikšmę skiria tolesniam darbo žmonių auklėjimui marksizmo-leninizmo dvasia, kilnių socialistinio internacionalizmo idėjų, tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės dvasia. Reikia duoti ryžtingą atkirtį bet kokiems buržuazinės nacionalistinės ideologijos pasireiškimams, nenuilstamai padėti darbo žmonėms įveikti pračities atgyvenas.

Kiekvieno Tarybų Lietuvos darbo žmogaus pareiga pasiaukojančiai dirbti savo poste, kovoti už tolesnį Tarybų Sąjungos — taikos ir tautų saugumo tvirtovės — galios stiprinimą.

Lietuvos KP CK ragina visus pramonės ir žemės ūkio darbo žmones, kultūros ir mokslo darbuotojus Tarybų Lietuvos šlovingų metinių garbei nukreipti visas savo jėgas siekiant įgyvendinti TSKP XXI suvažiavimo ir TSKP CK Plenumų nutarimus pirma laiko, įvykdyti visus gamybinius planus, toliau vystyti respublikos liaudies ūkį ir kultūrą, glaudžiai sutelkti savo eiles apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas

Ir šiais metais Kupiškio rajono žemdirbiai lenktyniaus su panevėžiečiais

Panevėžio rajono kolūkių žemdirbiai šiais metais įsipareigojo pagaminti po 53 cnt mėsos ir po 242 cnt pieno 100 ha žemės naudmenų, o taip pat po 50,3 cnt kiaulienos 100 ha arimų. Iš kiekvienos karvės numatyta primelžti po 2600 litrų pieno. Panevėžiečiai taip pat įsipareigojo iš kiekvieno hektaro gauti po 12,4 cnt grūdų, po 388 cnt kukurūzų žaliosios masės, beveik 8000 ha išplėsti daugiamečių žolių plotus.

Kupiškio rajono kolūkių žemdirbiai įsipareigojo šiais, antraisiais septynmečio metais pagaminti po 53 cnt mėsos ir po 210 cnt pieno 100 ha žemės naudmenų. 100 ha arimų rajono žemdirbiai numato pagaminti po 45 cnt kiaulienos. Iš kiekvienos visuomeninės karvės įsipareigota primelžti ne mažiau kaip po 2200 litrų pieno. Iš kiekvieno hektaro mūsų kolūkių žemdirbiai įsipareigojo gauti ne mažesnę kaip po 11,6 cnt grūdinių kultūrų derlių, po 440 cnt žaliosios kukurūzų masės, dvigubai padidinti daugiamečių žolių plotus.

Kolūkiečiai demaskuoja buržuazinio gyvenimo būdą

Pergalingoji komunistinė ideologija kasdien vis daugiau ir daugiau užvaldo žmonių širdis ir protus. Senojo pasaulio ideologija, kapitalistinė ideologija pasmerkta žūti. Bet senojo pasaulio atstovai visomis priemonėmis stengiasi prailginti kapitalizmo liekanų gyvavimą žmonių sąmonėje. Tiesa, pas mus šios liekanos jau neturi atramos, ekonominės bazės, bet jos dar kai kur pasireiškia.

Mūsų kolūkio komunistai, nepartinis aktyvas, apsvartę TSKP Centro Komiteto nutarimą „Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“, tikrai jau dirba naujoviškai. Partinė propaganda kolūkiečių tarpe įgauna vis platesnį ir platesnį užmojį. Joje dalyvauja ne tik komunistai, nepartiniai aktyvistai, bet ir inteligentija, komjaunuoliai.

Man atrodo, kad labai gerai, jog šiandieną su buržuazine ideologija kovoja vis platesnės ir platesnės kolūkiečių masės. Ši kova daugiausia pasireiškia demaskuojant buržuazinio gyvenimo būdą. Pavyzdžiui, kolūkinės gamybos pirmūnas komunistas Jonas Masilionis gerai prisimena buržuazinius laikus. Jis pasakoja jaunesiems kolūkiečiams, kad buržuazinėje Lietuvoje bežemis valstietis, bernas, norėdamas įsigyti tokią smulkmeną, kaip dviratis, turėdavo visus metus tarnauti pas buožę.

Komunistas Mykolas Dargužis vaizdžiai pasakoja kolūkiečiams apie darbo valstiečių gyvenimą buržuazinėje Lietuvoje. Jeigu palyginti tuolaikinį darbo valstiečių gyvenimą su dabartiniu kolūkiečių gyvenimu, tai jis skiriasi kaip naktis nuo dienos. Jis, būdamas vidutinis valstietis, kad sumokėtų vienų metų žemės ūkio ir kitus mokesčius, turėdavo parduoti mažiausiai šešis bekonus. Bekono kaina tuo metu buvo tik apie 40 litų. Nors valstietis ir augindavo bekonus, primeldavo pieno, bet nei sviesto, nei pieno, nei bekonių mėsos jis ir jo šeima nevalgydavo. Viską tekdavo atiduoti, kad apsimokėtų mokesčius, įsigytų būtiniausių pramoninę prekę.

— Kiekvienas valstietis stovėjo ant varžytynių slenksčio, — kalba dažnai kolūkiečiams komunistas Petras Vėta. — Valgydamas nugriebtą pieną, tokią mėsą, kuri nebetikdavo pardavimui, beveik nevertodamas cukraus, valstietis vos apsigindavo nuo varžytynių. Bet jeigu atsitikdavo nelaimė, iš šeimos kas nors susirgdavo, tai jau baigta... Ūkis parduodamas, vienintelis kelias likdavo — pas buožę bernauti arba kumėliauti. Tas atsitiko tuo laiku su darbo valstiečiais Jonu Masilioniu, Pranu Grigeliu, Ona Leščinskaite, Juozu Šmaukšta.

Mums, paprastiems kolūkiečiams, labai patinka geriausio kolūkyje propagandininko Elvyros Juškenaitės, Stasės Žilinskaitės, jau minėtų kolūkiečių pasikalbėjimai, demaskuojantieji buržuazinio gyvenimo būdą. Tokie pasikalbėjimai turi didelės auklėjamosios reikšmės kolūkio jaunimui. Ne paslaptis, dar ir pas mus pasitaiko tokių žmonių, kurie idealizuoja buržuazinio gyvenimo būdą. O tai nuomonei ir duodamas konkretus atkirtis. Čia irgi kalbama konkrečiais faktais. Jeigu, pavyzdžiui, buržuazijos valdymo metais samdinys J. Masilionis ar panašūs į jį, norėdami įsigyti dviratį, turėdavo visus metus tarnauti pas buožę, tai šiandieną kolūkio mechanizatoriai, kolūkiečiai Jonas Mackevičius, Stasys Budrys, Antanas Breivė tolygiai sumą uždirba maždaug per 10 dienų. Ir jeigu anksčiau kaime retai kas turėdavo dviratį, tai šiandieną nebe naujovė ir motociklas, lengva mašina. Neskaityt kasdieninių išlaidų pragyvenimui, šiandieną mechanizatorius, kolūkietis, dirbdamas gamyboje, motociklą pajėgus įsigyti per pusę metų.

Šie konkretūs faktai iš mūsų, kolūkiečių, gyvenimo ir yra geriausia priemonė demaskuojant buržuazinio gyvenimo būdą. Labai gerai, kad partinėje propagandoje dalyvauja vis daugiau paprastų kolūkiečių.

Leonas Davidavičius
TSKP narys

„Pirmūno“ kolūkis

LUGANOS SRITIS. Alčeve Verošilovo vardo metalurgijos gamykloje statoma galin-ga aukštakrošė. Ši aukštakrošė statoma komjaunuolių jėgomis. Nuotrauk-oje: pirmaujantieji Luganos aukštakrošės statyb-ninkai. Iš dešinės į kairę — montuotojai Konstantinas Naumovas, Vladimiras Mazurenko, Jakovas Vinogradovas, Nikolajus Kolomicas ir Zinovijus Tereščukas.

R. Azrielio (TASS) nuotr.

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. balandžio 2 d.

IŠNAUDOKIME VISUS REZERVUS — DAUGIAU IŠAUGINSIME BEKONŲ!

KAD IŠAUGINTUME TŪKSTANTĮ BEKONŲ

Mes, kiaulių augintojos, dabar svarstome klausimą, kas reikia padaryti, kad, sekant geriausių mūsų šalies kiaulininkų pavyzdžiu, galėtume žymiai daugiau išauginti bekonų, negu išauginama dabar. Mes žinome, kad tokie žymūs kiaulių augintojai, kaip J. Čižas, A. Bartulis, A. Raguzienė, kiekvienas per metus išauginą daugiau kaip po tūkstantį bekonų. Taigi, kas reikia padaryti, kad ir mūsų kolūkyje kiaulių augintojos pasiektų panašius rezultatus?

Tiesa, negalime sakyti, kad mes nemokame auginti bekonų. Geriausias kiaulių augintojos Elvyra Pašakarytė, Eugenija Vizbarienė, Pranė Balionienė, Albina Jonušienė įsipareigojo šiais

metais išauginti ne mažiau kaip po du šimtus bekonų. Bet šie rezultatai, palyginus juos su geriausių šalies kiau-

lių augintojų pasiekimais, yra dar gana nedideli. Todėl dabar mes numatome konkrečias priemones prisiimtiems įsipareigojimams žymiai padidinti.

Kolūkio valdybai pasiūlėme, kad ji mums suteiktų paramą ir užtikrintų, jog vasarą visos kiaulės būtų auginamos lauko stovykloje. Tas suteikia galimybę vienai kiaulių šėriklai prižiūrėti daugiau bekonų. Dabar jau rengiami dideli loviai, na, ir bekonus bus galima auginti didelėmis grupėmis. Jau paaugę bekonai ganysis lauke. Tam reikalui bus pasodinta specialiai anttyvųjų bulvių.

Dabar klausimas toks, kaip atpiginti ir padidinti kiaulienos gamybą žiemos laikotarpiu, kas reikia padaryti, kad viena kiaulių šėrikė galėtų prižiūrėti ir išauginti žymiai daugiau kiaulių. Pas mus kiaulidės neblogos, bet jos mažos — daugiau netelpa kaip 200 bekonų. Kodėl gi pas mus negalima pastatyti pigių kiaulidžių iš vietinių statybinių medžiagų, kuriose tilptų žymiai daugiau kiaulių? Įrengus jose vienaeilius, automatiškai išplaunamus lovius, mechanizavus pašarų pristatymą, vienas žmogus galėtų išauginti žymiai daugiau kiaulių, negu išauginą jų iki šiol. Mūsų krašte žiemos nėra labai šaltos, ir kiaulidės gali būti statomos iš pigių vietinių statybinių medžiagų, net šiaudų sienomis. Kiaulės gali gerai augti ir šiaudiniuose nameliuose.

Kolūkio laukininkystės darbuotojai jau iš rudens rengiasi pašarų auginimui. Šiais metais jie pasės daug kukurūzų, bulvių, runkelių. Tai geras ir pigus pašaras kiaulėms.

Valė Stankevičienė

„Salamiesčio“ kolūkio kiaulių fermos vedėja

BRIGADININKE, NETRIUKŠMAUK, BET Į LAUKUS EIK!

Netikėtai užklupo pavasaris «Bugailiškių» kolūkio III brigados brigadininką Vytautą Steponavičių ir valdybos narį Juozą Grižą. Per žiemą begurkšnodami alutį ir degtinėlę, jie taip apsnūdo, jog nepastebėjo, kaip pavasario saulė pradėjo pakaušius šildyti. Pamatė brigadininkas, kad į laukus reikia eiti, o čia dar inventorių ne visai atremontuotas, ir vietinių traušų mažokai sukaupė. Savo pyktį brigadininkas bando išlieti ant Vytauto Rauglės, Prano Meko, Stasio Jėckos, lyg jie būtų kalti už ankstyvą pavasarį. Netriukšmauk ir negirtuokliauk, brigadininke, bet į laukus daugiau pažvelk! Juk jau greitai laikas bus šėjęs pradėti.

P. Gimbutis

„Bugailiškių“ kolūkis

VET. SANITARAS — TIK ATLYGINIMUI PASIIMTI

Ne kartą bekonų augintojos O. Totorytė, A. Juodakienė, kiaulių fermos vedėjas V. To-

toris, susirgus gyvuliams, niekaip negalėjo prisišaukti vet. sanitaro Danieliaus Čepo. Jis su mielu nora vyksta, kada suseraga asmeniniai kolūkiečių gyvuliai, nes žino, kad gerai bus pavalšintas. Mums nereikalingas toks vet. sanitaras.

T. Griaužinis

„Tiesos“ kolūkis

PRAEITIES NUOBIROS „SKODINYJE“

Kolūkiečiai nepatenkinti, kad kartines paršavedes šeria Jonas Vaitiekūnas. Jis gi nekolūkietis, be to, praeityje nepasizymėjo sąžiningumu. II brigadoje smulkių gyvulių fermos vedėju dirba Petras Jonuška. Bet jis pradėjo girtuokliauti ir užmiršo savo tiesiogines pareigas. Vištų ferma neaprupinama pašarais, nesutvarkyti pastatai.

Kolūkiečiai laukia, kad naujoji kolūkio valdyba rimtai susirūpintų darbdarinių apskaita ir artelės nariams darbdarinių kiekvieną mėnesį būtų surašomi į knygutes.

K. Vanagėnas

S. Ramutis

V. Sasnauskas

„Skodinio“ kolūkis

Draugų turime visur

Labai nudžiugo VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos Vlb klasės pionieriai, kada gavo laišką iš tolimosios Jakutijos. Šis mėlynųjų ežerų, amžinų sniegynų kraštas pionierius seniai domino. Užsimezgusi su Jakutijos pionieriais draugystė daug naudos davė mūsų moksleiviams. Iš tolimųjų draugų — pionierių jie plačiai sužinojo apie šį kraštą, kad šiaurinėje Jakutijoje visi labai mėgsta medžioti, kad ten gausu įvairių žvėrių. Kadangi laiške buvo užrašyta ir daugiau Jakutijos pionierių adresų, tai visi Vlb klasės pionieriai jau kitą dieną išsiuntė jiems laiškus, plačiai aprašydami apie savo mokyklą, gimtinę, apie pionierių veiklą, užsiėmimus.

Tamprius ryšius su Gori, Jerevanės, Batumi miestų moksleiviais palaiko VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos Vlc klasės pionieriai. Jie savo laiškuose vaizdžiai rašo apie Lietuvą, jos gintarinį pajūrį, žiląjį Nemuną, kuris dabar tarnauja žmogui,

nuolankiai pakluso jo tvirtai su garsiosios Ukrainos respublikos Černigovo srities Koselieco miesto vidurinės mokyklos Nr. 1 pioniere Nadielėda Remeza, Regina Bočiulytė — su Jakutijos pionieriais, o Ričardas Garnys visuomet laukia laiško net iš Čekoslovakijos.

Gana dažnai į VI. Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą ateina laišukai su užrašu „Tarptautinis“. Mat, mūsų moksleiviai susirašinėja ne tik su broliškų sąjunginių respublikų pionieriais-moksleiviais, bet taip pat ir su Vokietijos Demokratinės Respublikos, Lenkijos Liaudies Respublikos mokyklų moksleiviais. O šiandieną pionierius domisi viskuo, mielai skaito gautus draugų laiškus. Juk kiekvienam įdomu, kaip gyvena mūsų šalies, demokratinių šalių moksleiviai, kaip jie mokosi, poilsiauja, atostogauja, kokie jų ateities planai. Žinoma, mūsų pionieriai draugams parašo apie savo

„DAR GERIAU DIRBSIU!“

Čia pat egzaminai. Antašavos septynmetės mokyklos moksleiviai nutarė susirinkti ir aptarti, ką jie darys, baigę septynmetę.

— Niekur kitur, o tik į gimtąjį „Uoginių“ kolūkį, — pareiškė tada septintokė Janina Pažemeckaitė.

Jos minčiai pritarrė visi klasės draugai, mokytoja. Ir štai — Janina kolūkio karvių melžėja. Nors tuo metu kolūkis stokojo gerų karvidžių, pašarų, bet mergaitė nenusiminė, nepabūgo sunkumų.

— Jeigu darbas patinka, nieks nebaisu, — sakydavo savo draugėms Janina.

Jos minčiai pritardavo ir kitos karvių melžėjos.

— Išversime, Irut! Būtinai pasieksime savo! — kalbėdavo Irena Žiurauskaitė.

Merginos neklydo. Tuo metu kolūkiui pradėjo vadovauti naujas pirmininkas — trisdešimt-takstantininkas A. Jakubinas. Nors palengva, bet kolūkis ėmė žengti į priekį. Palengvėjo darbas ir jaunosioms kolūkio karvių melžėjoms. Janina dirbo iš visos širdies. Jos darbą ir darbštumą ėmė vertinti net tie, kurie apie ją anksčiau sakydavo:

— Vaikas atėjo... Gero nėra ko laukti...

Ir vis tik daug, labai daug gero davė mergina kolūkiui. Tai įvertino kolūkiečiai. Jaunoji melžėja buvo išrinkta Antašavos apylinkės DŽDT deputatu.

Vadovaujami statybos brigados brigadininko Leono Žiurausko, kolūkio statybininkai baigė statyti tipinę karvidę. Melžėjos nesitvėrė džiaugsmu.

— Ot, štai dabar, tai bent darbas! Malonu užėti į fermą!

Janina ėmė dirbti dar energingiau. Dabar ji fermoje atsirasdavo pati pirmutinė. O darbo jėga niekad netrūkdavo: tai, žiūrėk, karves melžia, tai jas girdo, tai kreikia...

...Kupiškio kultūros namai pilnutėliai. Tarp daugelio kitų rajono jaunųjų gamybininkų — saskrydžio dalyvių matyti ir „Uoginių“ kolūkio atstovai. O tai kiaulių šerikė Liucė Vezbergaitė, traktorininkas Antanas Grubinskas, laukininkystės darbuotojas Povilas Aninkevičius, o taip pat jau mums pažįstama Janina Pažemeckaitė.

Salėje griaudžia garsūs aplodismentai. Pakyla iš savo vietos Janina Pažemeckaitė. Jai įteikiama asmeninė dovana.

— Dar geriau dirbsiu. Visomis jėgomis dirbsiu, — sako susijaudinusi mergina.

Ir niekas ja neabejoja. Janina jau parodė, kaip ji gali dirbti.

A. Gėlė

„Uoginių“ kolūkis

mokymąsi, darbą, užmojus, apie tai, kaip Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė labai rūpinasi moksleiviais, sudarytos palankiausios sąlygos mokymuisi, poilsiui.

Su jaunaisiais vokiečių telmaniečiais susirašinėja VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos Vb klasės pionieriai. Kadangi iš Vokietijos Demokratinės Respublikos jaunieji draugai rašo vokiškai, tai neretai susidaro sunkumų šiuos laiškus perskaityti. Tačiau čia pionieriams visada nuoširdžiai talkininkauja, padeda mokytoja Aldona Zinkevičienė, ir pionieriai sužino, kas rašoma laiškuose. Savo draugams jie rašo rusiškai. Neseniai jauniems vokiečių moksleiviams mūsų pionieriai nusiuntė atvirukus su gimtinės vaizdais. Tur būt, todėl, kad Vb klasėje mokosi ir pionierių draugovės tarybos pirmininkė Gražina Krasauskaitė, kuri visuomet bendraklasius skatina parašyti, susirašinėjimas tapo neatskiriama Vb klasės pionierių veikloje.

Villa klasės moksleivė pionierė Bronė Glemžaitė taip pat susirašinėja su Vokietijos Demokratinės Respublikos moksleiviais. Nese-

niai ji gavo iš jų dovaną — melyną telmanietišką kaklaraištį.

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos pionieriams rašo iš Lenkijos Liaudies Respublikos Gdanskio miesto pionieriai. Jie savo laiškuose pasakoja, kad organizuoja sueigas apie Tarybų Sąjungos pionierius, rašo, kaip praleidžia atostogas, laisvalaikius, atsiuntė atviruką su Gdanskio ir Varšuvos miestų vaizdais.

Kada praeitais mokslo metais kiekvienas pionierių būrys buvo įpareigotas rinkti medžiagą apie sąjungines respublikas, visų būrių pionieriai parašė įvairias šalies mokyklas, norėdami kuo daugiau apie jas sužinoti, o taip pat pasikeisti suvenyrais.

Diena iš dienos stiprėja mūsų moksleivių draugystė su plačiosios tarybinės šalies jaunaisiais piliečiais moksleiviais. Draugystė neturi ribų. Ji pasiekia demokratinių respublikų moksleivius. Laimė gyventi tarybinėje šalyje, turėti daug draugų.

Irena Karazijaitė

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos vyr. pionierių vadovė

STASĖ ŽIUKAITĖ visur suspėja, kiekvienas darbas jos rankose tirpsta. Dabar ji — „Pirmūno“ kolūkio I kompleksinės brigados geriausia karvių melžėja. Praėjusiais metais mergina iš kiekvienos karvės primelžė po 2300 kg pieno. Šmet ji įsipareigojo iš kiekvienos karvės primelžti ne mažiau kaip po 2500 kg.

P. Skardžius

Simonių vartotojų kooperatyvo universalinėje parduotuvėje Nr. 1 jau ilgą laiką dirba sąžiningas ir darbštus pardavėjas BRONIUS ŽIUKAS. Krautuvėje viskas skoningai sutvarkyta, surūšiuota, patrauklu. Diena iš dienos gerėja kolūkiečių, visų darbo žmonių aprūpinimas prekėmis.

L. Remeikis

M. Melnikaitės v. kolūkis

VALĖ KACINAUSKAITĖ, MARĖ ZULONAITĖ — geriausios Marytės Melnikaitės vardo kolūkio bekonų augintojos. Nežiūrint tai, kad artėjančio darbo sąlygos yra nepalankios, trūksta pašarų, merginos pasiekia neblogų rezultatų. Jos taip pat prižiūri veislines kiaules, iš kurių V. Kacinauskaitė išaugino praėjusiais metais 118 paršelių, M. Zulonaitė — 148.

VI. Žilinskas

Mūsų kolūkyje nerasi kolūkiečio, kuris neskaitytų laikraščių, žurnalų. Tarybinė spauda šiandieną do-misi visi. Nelengvas ir atsakingas yra laiškininko darbas. Pas mus kolūkiečiai laiškininko darbą patikėjo ROŽEI KAROBLIENEI, nustatė jai atitinkamą atlyginimą. Tad reikia tik, kad ji pateisintų jų pasitikėjimą — laiku pristatytų spaudą.

P. Rutkauskas

„Antašavos“ kolūkis

Aktyviai įsijungę į meno savivoklos gretas „Vienybės“ kolūkio jaunimas, kai klube-skaitykloje pradėjo dirbti PALMA KIBAITĖ. Dabar klubą-skaityklą noriai lanko skaitytojai, kelia savo meninį lygį liaudies šokių ratelio nariai.

B. Gluosnis

MŪSŲ MEDŽIAGOS

PĖDSAKAIS

„NE VISADA ŠUKĖS LAIMĖ NEŠA“

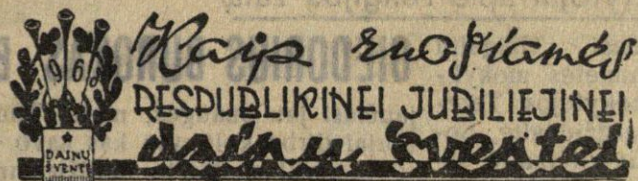
Tokio pavadinimo žinutė buvo atspausdinta „Stalino keliu“ Nr. 19(1400), kurioje buvo kritikuojamas „Noriūnų“ kolūkio narys Vilius Pampuska. Jis mažai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, girtuokliauja, kelia triukšmą ir pan.

Noriūnų apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas redakcijai praneša, kad iškeltieji faktai pasitvirtino. Kolūketis Vilius Pampuska apsvaistytas draugiškame kolūkiečių teisme, ir medžiaga atiduota atitinkamiems organams.

„EUGENIJA GALĖTŲ DIRBTI“

Tokio pavadinimo straipsnelis buvo atspausdintas šių metų kovo 19 d. „Stalino keliu“ laikraštyje. Jame buvo kritikuota Eugenija Kamarauskaitė, gyvenanti Kupiškioje, V. Čkalovo gatvėje. Pasitvirtinus laikraščio iškarpa teisingumo organizacijoms, gautas atsakymas, kad faktai pasitvirtino. Ateityje E. Kamarauskaitės elgesį daugiau kontroliuos visuomeninės organizacijos.

„Aukštupėnų“ kolūkio statybos brigados brigadininko Jono Augustausko adresu kritika nepasitvirtino.

Meno saviveiklininkų kūrybinis egzaminas

Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio proga įvyks respublikinė dainų šventė. Praeitą šeštadienį ir sekmadienį Kupiškio kultūros namuose vyko rajoninė meno saviveiklininkų apžiūra — atranka į respublikinę jubiliejinę dainų šventę. Jau nuo pat ryto miesto gatvėse buvo jaučiamas pagyvėjimas, tai vienur, tai kitur šmėkštelėdavo tautinių rūbų juosta. Kultūros namus užtvindė tiek saviveiklininkai, tiek žiūrovai — kiekvienam buvo įdomu pamatyti, ką gali mūsų šaunieji kolūkiečiai parodyti scenoje: kaip jie dainuoja, šoka.

Judrus, linksmas liaudies šokis keitė scenoje darnią dainą, o šoki — tranki polkutė, atliekama kaimo kape-lų.

Išdidžiai scenoje skambėjo M. Melnikaitės vardo kolūkio choristų daina. Meno vadovu čia dirba Stasys Martusevičius. Ir reikia pasakyti, kad šis kolūkio mišrus choras pasirodė nei kiek neblogiau už pačių rajono kultūros namų chorą. Vadinas, žmonės tikrai nuoširdžiai padirbėjo. Jų galinga daina, šlovinanti laimingą dabartį, darbą, partiją, paprastą darbo žmogų, taip pat suskambės ir Vilniuje, minint Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio jubiliejų. Respublikinėje

jubiliejinėje dainų šventėje taip pat dalyvaus Kupiškio kultūros namų, VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mišrus choras, kuriuos paruošė Vladas Zinkevičius. Be to, į respublikinę dainų šventę paskirti ir Subačiaus vidurinės mokyklos (vadovas A. Liaudanskas), „Nemuno“ kolūkio (vadovas S. Barzinskas), „Šviesos“ kolūkio (vadovas A. Liaudanskas) mišrus choras.

Daug ir kruopščiai padirbėjo Kupiškio kultūros namų liaudies šokių ratelio vadovas F. Lukšys su savuoju kolektyvu, kuris taip pat važiuos į respublikinę jubiliejinę dainų šventę. Nuotai-kingai pasirodė ir VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos šokėjai, kur ratelio vadovu dirba V. Semėnas. Šis kolektyvas, o taip pat M. Melnikaitės vardo kolūkio liaudies šokių ratelis šaunųjį jubiliejų sutiks irgi Vilniuje.

Taip, jubiliejinė dainų šventė nebetoli, o padirbėti visiems kolektyvams dar reikia. Jei jau teko laimėti patękti į respublikinę dainų šventę, tai pasirodykime ten su visa jėga, visa energija, kad pilnai pajustumė ir savo darbo dalelę, švenčiant šaunųjį Tarybų Lietuvos jubiliejų.

P. Gerulaitis

Kaip toj pasakoj...

Gyvena žmonės. Niekio jiems nėstinga. Nei sėja, nei ir už laumę apsukresnė. Ji piauna, nei žemės dirba, bet taip pat turi tris karves, pulskaniausiai valgo. Gal būt, jiems gulbės pieno, ir to netrūksta, nes geraširdiška kolūkio valdyba nuolankiausiai stengiasi vykdyti visas jų užgaidas. Kas gi tie pasakų žmonės? Toli jų ieškoti nereikia. Tai Ona Čaikienė, Bronė Pačebutaitė, Kostas Rudinskas — visi jie iš „Žalgirio“ kolūkio.

Pakalbėkime apie juos atskirai. Ona Čaikienė gyvena Vergučių kaime. Tai ne moteris, o laumė, nes nepaprastai moka užkerėti kolūkio pirmininką ir kitus valdybos narius. Kolūkio laukuose ji beveik piršto nepajudina, bet turi tris karves, pulką avių ir kiaulių. Šiems gyvuliams, anot kolūkio vadovų, pašarus aitvarai sunėša. Ir kuo jie tai ilgiau galvos, tuo geriau Čaikienei aitvarai tarnaus.

Bronė Pačebutaitė iš Kandrenėlių kaimo, kaip įsitikinę

artelės valdybos nariai, net jiems nėstinga. Nei sėja, nei ir už laumę apsukresnė. Ji piauna, nei žemės dirba, bet taip pat turi tris karves, pulskaniausiai valgo. Gal būt, jiems gulbės pieno, ir to netrūksta, nes geraširdiška kolūkio valdyba nuolankiausiai stengiasi vykdyti visas jų užgaidas. Kas gi tie pasakų žmonės? Toli jų ieškoti nereikia. Tai Ona Čaikienė, Bronė Pačebutaitė, Kostas Rudinskas — visi jie iš „Žalgirio“ kolūkio.

Jau ne laumė, bet lauminas yra Kostas Rudinskas irgi iš Kandrenėlių kaimo. Jis net ir kolūkio vet. sanitaru vadinas. Bet kad ne su šių laikų padarais draugauja, taip pat ne paslaptis. Jo asmeniniame ūkyje — banda karvių, kitų gyvulių. Tiems gyvuliams pašarų irgi iki soties. Kai kas juokauja, jog matė K. Rudinską net su moterišku sijonu ir skarele, kada jis pašarus iš visuomeninių laukų traukė. Tiesiog į moterišką laumę buvo pavirtęs.

Bet visi kolūkiečiai nepaprastai stebisi, kad dabar, atominės energijos amžiuje, kolūkio pirmininkas Lionginas Laučius, revizijos komisijos pirmininkas Petras Grižas gyvena viduramžių tvai-ku ir tiki laumėmis, lauminais.

A. Ačijas

„Žalgirio“ kolūkis

STALINO
HELIU

3 psl. 1960 m. balandžio 2 d.

Dažnai Gaigalių septynmetės mokyklos mokytojos Terešė Brazdžiūnaitė, Sofija Gavrilčikaitė atsilanko į Nociunų kaimą pas savo auklėtinius Burokus. Mokytojos aiškina tėvams, kaip reikia auklėti vaikus, kad jie būtų naudingi tarybinei Tėvynei, liaudžiai, laimingai susiklostytų jų gyvenimas. Pedagogams pritaria ir vaikų motina Eugenija Burokienė. Kas gi, jeigu ne motina, labiausiai trokšta vaikams tik gero ir laimės!

Motina, kaip ir prastai, kiekvieną rytą trylikametį Algį, vienuolikmetę Birutę ir devynių metų Poviliuką išleidžia į mokyklą. Algis ne tik lanko mokyklą, bet jau padeda ir motinai, ir tėvui, jaunesniems savo broliukui ir sesutei. Jis kartais

GIODORIUS BUROKAS BAŽNYČIOJE IR NAMUOSE

jaučiasi jau suaugęs, noriai dirba kolūkyje ir mokyklos ūkyje. Dažnai Algis pagalvoja, koks jis būtų laimingas, jeigu jis būtų pionieriumi; juk jam, kaip geram moksleiviui, ir mokytojai apie tai dažnai primena.

Ir šį kartą Burokų vaikai rengėsi į mokyklą. Nespėjo jie žengti pro duris, kaip iš Simonių bažnyčios grįžo šeimos galva Aloyzas Burokas. Motina nujautė nelaimę. O Buroko, kaip bažnyčios giedoriaus, veidas nieko gero nežadėjo.

— Tai vėl mokyklon susiruošėte, bėdieviai? — sugriau-dė pergedęs Burokas. — Šiandieną tokia šventė — klaupkitės ir melskitės!

Taip būna visuo-

metu. Tuomet Burokas savo vaikų neleidžia į mokyklą. Jis verčia juos melstis, kalbėti poterių, žaloja jų sąmonę. Nieko nepadeda ir motinos prašymai, ašaros. Burokas kaip stabas nepalenkiamas savo vaikų atžvilgiu. Nerūpi jam vaikų laimė, jų ateitis. Negana to, kad jis pats paskendęs atgyvenusių praeities — religijos tvaikė, nedirba kolūkyje naudingo darbo, bet į šį tamsybių ir klaidžiojimų kelią bando įstumti ir savo vaikus.

Taip jau yra gyvenime — iš bažnytininkų nieko gero ne lauk. Kencia nuo jo žmona, vaikai, ir kaimynams jis kaip kristas akyje. Kolūkyje Burokas nedirba, o

pasigrobtį visuomeninį turtą — pirmas. Maždaug prieš dešimt metų jis gėdin-gai apsuko septynias-dešimties penkių metų senutę Z. Rimkuvienę. Kai buožiniai banditai nužudė jos sūnų Joną ir jo žmoną Sofiją su dukrele Stase, tai Burokas išviliojo iš senutės visą Rimkų turtą, pasiglemžė pastatus, statybines miško medžiagą. Kada senutė viską atidavė Burokui, šis ją išvarė iš savo namų. Vėliau ją priglaudė kaimynės E. Bočiulienė, J. Vizbarienė.

Mūsų, pedagogų, visuomeninių organizacijų pareiga užtikrinti, kad panašiu keliu nenueitų Buroko vaikai Algis, Birutė ir Povilas.

J. Varnas
mokytojas

SAUGOJO IR NUSAUGOJO...

(IŠ VIENO DRAUGIŠKO TEISMO)

Vaikšto sau sargas Jurgis Stankevičius apie buitinių taškų kombinato statybą ir vis žvilgčioja į lentas. „Ot, kad taip vieną kitą dešimtį nukniaukus, — neduoda jam ramybės mintis. — Tai bent pažiūčiau...“

Atėjo vidurnaktis. Tokia tamsa, nors ir akį durk. Ir čia jis nebeiškenčia. Viena po kitos lentos ėmė plaukti į Kalinino gatvę pas K. Mickevičių.

— Nebijok, brolau, už lentų slėpimą neliksiu skolingas, — užtikrina sargas bendrininką.

— Kitaip ir negali būti... Tačiau jie skaudžiai apsiriko. Vogdamas toli nuvažiuos. Bronius Sirvydis, statybos-remonto kontoros inžinierius, pastebėjo vagystę, ir štai...

...Patalpa pilnutėlė. Susirinko kone visi darbininkai. Jų akys su panieka sminga į suglumis, išraudusi Jurgį Stankevičių. Žmogus gailisi, tačiau jau vėlu. Dabar jį teis draugai, bendradarbiai, pažįstami.

— Užot saugojęs, pats ėmė vogti valstybinį turtą... — skamba griežti kaltintojo Viliaus Masilionio, statybos-remonto kontoros pagalbinės įmonės vedėjo, žodžiai.

— Neturi būti mūsų visuomenėje tokių žmonių, — pakyla pasipiktinęs sargas Juozas Gaidukas. — Jie — mūsų gėda!

— Stankevičius padarė didelį nusikaltimą, užtrau-

kė mums gėdą, ir jis neturi likti mūsų tarpe, — pritari sargas Petras Kadžiulis.

Vienas po kito kyla bendradarbiai. Ir visi jie pasmerkia Jurgio Stankevičiaus elgesį. Ir štai pagaliau sprendimas: pašalinti iš darbo, o lentas grąžinti... Draugiškas teismas baigėsi. Visi skirstosi į namus, į darbo vietas. Iš-eina ir Jurgis Stankevičius — susikrimtęs, nuliūdęs. Na, bet nieko nepadarysi — nusikaltai, dabar mokėk grįžti į tikrą kelią. Gal būt, kada nors bendradarbiai jį ir vėl priims į savo būrį.

V. Tauras

Mokytojo diena Kupiškyje

Idomiai praleido pavasario atostogas Kupiškio rajono mokytojai. Artėjant lietuvių dvidešimtmečiui, pedagogai ypač domisi kovotojais už Tarybų valdžią, susipažįsta su kupiškėnų revoliucine praeitimi. Į Kupiškio VI. Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą jie pasikvietė žymius svečius — revoliucionierius — kupiškėnus TSKP nari nuo 1917 metų birželio mėn. Antaną Dirdą, Petrą Murauską ir kitus. Svečiai idomiai papasakojo apie paprastų kupiškėnų, darbo žmonių kovą už Tarybų valdžią, apie garbingą kupiškėnų revoliucinę praeitį.

Revoliucionieriai veteranai daug kalbėjo, kaip kupiškėnai 1918 metų pabaigoje įkūrė Kupiškio apskrityje Tarybų valdžią, kaip jie kovojo su reakcija buržuazijos valdymo metais, gynė gimtąją žemę Didžiojo Tėvynės karo metais.

«Stalino keliu» inform.

TECHNINĖ TRANSPORTO APŽIŪRA

Nuo š. m. balandžio 11 d. iki gegužės 6 d. Kupiškio rajone vyks metinė visų automašinų, motociklų, motorolerių, motovežimėlių ir autopriekabų techninė apžiūra nepriklausomai nuo jų būklės.

Privatų masinų savininkai turi jau dabar pradėti ruošti transportą apžiūrai.

Automagėjai turi vengti klaidų, pasitaikiusių pernai techninės apžiūros metu. Kai kurie automašinų savininkai, silpnai orientuodamiesi technikoje, pristatė savo automašinas ir motociklus, žiūrind iš išorės, patenkinamoje būklėje. Tačiau pasitaikydavo defektų, gresiančių eismo saugumui: sugedę, neatreguliuoti stabdžiai, vairas ir t. t.

Automagėjams reikia prisiminti, kad techniškai gudingi transportu ar transportu, turinčiu netvarkingą išvaizdą, neleidžiama naudotis.

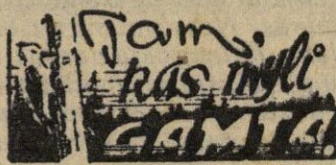
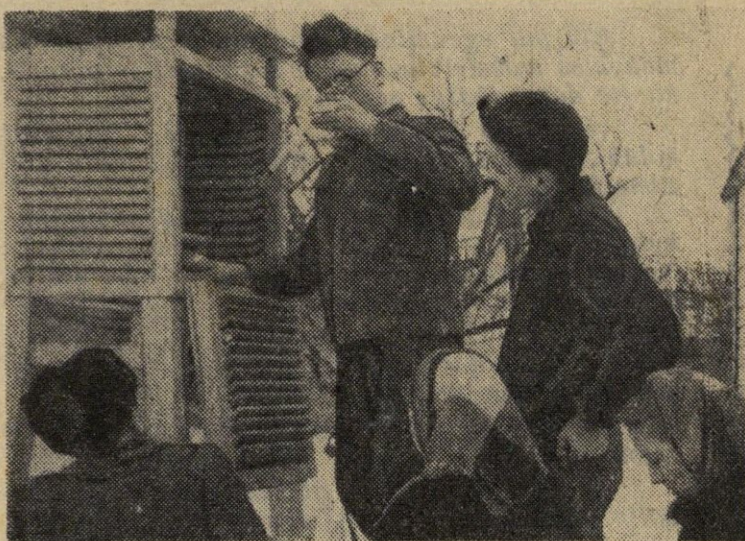
Privatų masinų savininkai turi pristatyti mašinas į techninę apžiūrą be priminimų ar specialių pranešimų ir į valstybinę autoinspekciją, kurios įskaitoje yra transportas. Su savimi reikia turėti technikinį pasą ir jo taloną, o taip pat Valstybinio banko kvitą 15 rublių sumai už automašiną ir 10 rublių sumai už motociklą arba motorolerį.

Privataus transporto savininkai, gyvenantieji Kupiškio mieste ir Subačiaus darbininkų gyvenvietėje, be minėtų dokumentų turi turėti Valstybinio banko kvitus, pažymint, kad mokėstis už transporto priemones už 1960 m. sumokėtas.

Jeigu dėl kokių nors priežasčių masinų savininkai negali pristatyti transporto į techninę apžiūrą, tai jie turi parašyti pareiškimą ir patys asmeniškai atvykti su juo į VAI, turėdami su savimi visus aukščiau išvardintus dokumentus.

Nurodymai pašalinti trūkumus, pastebėjus techninės apžiūros metu, yra būtini transporto priemonių savininkams. Trūkumai turi būti pašalinti nurodytu laiku. Reikia prisiminti, kad mažiausias automašinos ar motociklo gedimas gali sukelti avariją ar būti nelaimingo atsitikimo priežastimi.

A. Adomaitis
Valst. autoinspektorius

APSAUGOKIME ŽUVIS NERŠTO METU

Nors žiema praėjo, tačiau žuvų apsauga pavasarį reikia vėl susirūpinti. Mat, rajone vis dar pasitaiko brakonierių, kurie neršiančias žuvis gauda bučiais, venteriais, žeberklais ir parkalais. O juk neršto metu sugavus vieną žuvį, sunaikinama tūkstančiai būsimų žuvelių. Štai kodėl kiekvienas sąžiningas pilietis turi kovoti prieš žuvininkystės taisyklių pažeidėjus — brakonierius. Ypač į šį darbą, siekiant pagerinti žuvų apsaugą, turi įsijungti visuomeniniai gamtos apsaugos inspektoriai, medžiotojai, apylinkių Tarybų deputatai.

Asmenys, pažeidę žuvininkystės taisykles, baudžiami iki 500 rb arba traukiami baudžiamon atsakomybėn.

F. Baronas

Gamtos apsaugos inspektorius

„AUSRA“

Balandžio 5 ir 6 d. d. demonstruojama nauja Moldavijos kino studijos gamybos kino apysaka

„Aš jums rašau...“

Prie Kupiškio VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos geografų būrelis sėkmingai veikia meteorologų sekcija. Jaunieji meteorologai kasdien atlieka oro stebėjimus ir vadovauja V—VII klasių moksleivių stebėjimams. Kiekvieną penktadienį jaunieji meteorologai, vadovaujami mokytojo VI. Sasnausko, gilina savo teorines žinias ir ruošiasi egzaminams, kuriuos išlaikę, galės įgyti posto stebėtojo specialybę.

Nuotraukoje matome meteorologų sekcijos narius, vadovaujančius V—VII klasių moksleivių grupės eiliniam stebėjimui.

J. Stankūno tekstas ir nuotr.

Redaktorius S. Zauka

Kupiškio MMS 1960 m. darbų sezonui reikalingi darbininkai drenažo ir velėnavimo darbams. Taip pat skubiai reikalingi darbininkai, sugėbantieji atlikti betonavimo darbus. Smulkesnės informacijos teikiamos Kupiškio MMS (Norėnuose) ir MMS Skapiškio skyriuose kasdien nuo 9 iki 18 val.

Administracija

Kupiškio rajono statybos-remonto kontora skubiai reikalingi sekančių specialybių darbininkai: mūrininkai, tinkuotojai, dailidės. Taip pat priimami šioms specialybėms mokiniai ir pagalbiniai darbininkai.

Kreiptis darbo valandomis į statybos-remonto kontorą: Kupiškis, Gedimino g-vė Nr. 39.

ADMINISTRACIJA

Parduodamas gyvenamasis namas kolūkių gyvenvietėje ir sodas prie jo. Kreiptis pas Gasparonį Aloyzų („Tiesos“ kolūkis, Žaidelių km.).

Pil. Andrijauskienė - Uldukytė Bronislava, Jono d., gyv. Kupiškio m., M. Gorkio g-vėje Nr. 26, iškėlė išuokos bylą pil. Andrijauskui Jonui, Augusto s., gyv. Kupiškyje, Račiūpėnuose.

Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

Balandžio 7 ir 8 d. d. demonstruojamas naujas meninis vengrų kino filmas „KONTRABANDININKAI“

Balandžio 9 ir 10 d. d. demonstruojama nauja kino studijos „Bielorusfilm“ gamybos kino apysaka

„Meilę reikia branginti“

STALINO
KELIU

4 psl. 1960 m. balandžio 2 d.